

Του Λεωνίδα Γ. Δρανδάκη

Λευκή Αφρική (του ανταποκριτή μας).

Μετά από αυτοδιοικητική μεταρρύθμιση, ονομασθείσα «Καλατράβα» [1] , διεξάγονται οι πρώτες περιφερειακές και δημοτικές εκλογές. Σκηνές από το 69ο εκλογικό τμήμα των Κεχηναίων [2]
όπου ψηφίζει ο αρχηγός.

Το εκλογικό τμήμα έχει τη δική του ιστορία. Πριν από 150 χρόνια φιλοξενούνταν σε καφενείο το οποίο ήταν γνωστό ως το «φονικόν», διότι σε επανειλημμένες εκλογές είχαν σκοτωθεί ψηφοφόροι, οπαδοί αντίπαλων φατριών. Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Τα εκλογικά τμήματα φιλοξενούνται στα κτίρια των σχολείων. Θεωρήθηκε ως δείγμα προόδου, διότι έτσι κρατούν τα καφενεία ανοιχτά το Σαββατοκύριακο και κλειστά τα σχολεία τη Δευτέρα.

Στην αυλή του σχολείου είναι στημένες οι κάμερες των καναλιών. Αραιή προσέλευση ιθαγενών ψηφοφόρων. Ακούγεται από μακριά φασαρία και ένα τραγούδι σε τοπική διάλεκτο, προφανώς ο ύμνος της φυλής. «Ντούμπου ντούμπου ντουμποφάγοι ήρθαν οι ….», δεν ακούγεται καθαρά.

Μια ομάδα ιθαγενών πλησιάζει. Μπροστά ο φύλαρχος χαμογελαστός χαιρετάει χειρονομώντας προς τα κανάλια. Καμιά εικοσαριά ακόλουθοι πίσω του διαγκωνίζονται ποιος θα βρεθεί πιο κοντά στον αρχηγό, για να τους δείξει σε κανένα πλάνο η TV.

Με σταθερό βήμα ο φύλαρχος μπαίνει στο εκλογικό κέντρο. Στην πόρτα κοντοστέκεται, ρίχνει ένα αγέρωχο βλέμμα και χαμογελάει προς τις κάμερες που τον ακολουθούν. Ξοπίσω του μπαίνουν και οι οπαδοί. Χειραψίες με τα μέλη της εφορευτικής επιτροπής. Παίρνει τα ψηφοδέλτια για την περιφέρεια και μπαίνει στο παραβάν. Τι κάνει εκεί κανείς δεν ξέρει. Εμφανίζεται σε λίγο κρατώντας ένα φάκελο. Προχωρεί αργά προς την κάλπη και μισοβάζει τον φάκελο. Τα φλας αστράφτουν, «μια φωτογραφία και από δω κύριε πρόεδρε». Χαμογελάει και ρίχνει τον φάκελο στην κάλπη. Οι ιθαγενείς χειροκροτούν για το … κατόρθωμα. Η διαδικασία επαναλαμβάνεται με τα ψηφοδέλτια για τον δήμο. Ο αρχηγός ρίχνει τον φάκελο στην κάλπη και ένα γουρλωμένο βλέμμα προς τους οπαδούς, οι οποίοι ξεσπούν σε δεύτερο χειροκρότημα πιο δυνατό από το πρώτο.

Ο φύλαρχος βγαίνει έξω, ακολουθούμενος από τους ιθαγενείς, για τις καθιερωμένες δηλώσεις. Μπροστά στις κάμερες, ρήματα … άρρητα και ακατάληπτα (πιθανώς σε γλώσσα Σουαχίλ [3] βγαίνουν από το στόμα του και οι ιθαγενείς χάσκουν μπροστά στην ευγλωττία του αρχηγού. Ενθουσιασμένοι χειροκροτούν και όλοι μαζί απέρχονται θριαμβευτικά τραγουδώντας, σε μειξοβάρβαρη [4] Σουαχίλ:

Ντούμπου ντούμπου
ντουμπου ζίτσου
Φάγαν τη γιαγιά του Κίτσου
Ντούμπου ντούμπου
ντου ντουμπουφάγοι
Ήρθαν οι ανθρωποφάγοι…

Χρυσές πεταλούδες

Οι «Καλατράβιες» εκλογές είναι αυτοδιοικητικές. Εξ ορισμού λοιπόν δεν λαμβάνουν μέρος αρχηγοί και φύλαρχοι. Λέγεται ότι παλαιότερα πάλευαν αντ' αυτών οι δοτοί εκπρόσωποί τους και όποιος νικούσε κέρδιζε τις εκλογές.

Σήμερα εκτίθεται ο εκπρόσωπος του αρχηγού της φατρίας, ο οποίος ορίζεται με χρίσμα. Ως γνωστόν το χρίσμα είναι Χριστιανικό μυστήριο. Χρίονται από την διοικούσα εκκλησία, δι' ελαίου οι πιστοί κατά την βάπτισή τους και οι Βασιλείς κατά την ενθρόνιση τους. Κατά παράδοση στη Λευκή Αφρική χρίονται και οι υποψήφιοι δήμαρχοι και περιφερειάρχες. Το χρίσμα το δίνει ο αρχηγός σε πρόσωπο της εμπιστοσύνης του και καλεί τους οπαδούς του να στηρίξουν τον «κεχρισμένο» υποψήφιο.

Οι «κεχρισμένοι» πρέπει να είναι «αναγνωρίσιμοι» από το τηλεοπτικό κοινό του καναπέ, δηλαδή πρώην υπουργοί, βουλευτές, ποδοσφαιριστές, πανεπιστημιακοί και γενικά λαμπερά πρόσωπα της πολιτικής νομενκλατούρας και της τηλεοπτικής γκλαμουριάς.

Οι «κεχρισμένοι» είναι αναλώσιμοι ή άλλως πως, εφήμεροι. Μοιάζουν με … χρυσές πεταλούδες που στη βραχύβια ζωή τους έχουν ως μόνη αποστολή, οι μεν πεταλούδες να γονιμοποιηθούν οι δε «κεχρισμένοι» να κυνηγήσουν την ημέρα των εκλογών όσα περισσότερα γίνεται ψηφαλάκια. Σε αντίθεση όμως με τις χρυσές πεταλούδες οι «κεχρισμένοι» πέραν της εφήμερης λαμπηδόνας διαθέτουν και μια κρυφή … γοητεία προς τους ιθαγενείς. Γεννούν το αίσθημα της συνενοχής (μαζί τα φάγαμε) και της ανασφάλειας (εσείς μας ψηφίσατε).

Οι Λωτοφάγοι

Αποτέλεσμα των παραπάνω αισθημάτων είναι να μην διαμαρτύρεται κανείς στα σοβαρά, για την κακοδιαχείριση, την αδιαφάνεια και τη διαφθορά της εκάστοτε κυβερνώσας φατρίας. Αυτό φαίνεται καθαρά στις απεργίες που κηρύσσουν τα συνδικάτα τους.

Άπαντες συνεχίζουν τα ειρηνικά έργα τους και μόνο οι εργατοπατέρες (έτσι αποκαλούν οι ιθαγενείς τους συνδικαλιστές σε ένδειξη σεβασμού) και οι γνωστοί, άγνωστοι κουκουλοφόροι, πηγαίνουν στις διαδηλώσεις.

Το φαινόμενο οφείλεται και στην ωριμότητα της φυλής. Όλοι γνωρίζουν ότι, οι μεν οπαδοί της κυβερνώσας φατρίας ελπίζουν ότι κάτι θα προσποριστούν και αυτοί ως μέλη της φατρίας, οι δε αντίθετοι προσδοκούν ότι κάποτε θα έρθει και η σειρά τους.

Το περίεργο όμως είναι ότι, ορκίζονται κατά την προεκλογική περίοδο, ιδιαίτερα μπροστά στα κανάλια, δεν θα ξαναψηφίσουν τη φατρία τους και αν το κάνουν θα κόψουν το χέρι τους, αλλά την παραμονή των εκλογών οι …χρυσές πεταλούδες μεταστρέφουν τη γνώμη τους και ως άλλοι λωτοφάγοι επιστρέφουν στο μαντρί (έτσι αποκαλεί ο αγαθός βουκολικός λαός το κόμμα).

Οι καθαροί

Υπάρχουν όμως, ως εσχάτη μειοψηφία και οι οπαδοί των λεγόμενων «αντισυστημικών» φατριών. Αντισυστημική είναι μία φατρία η οποία προτάσσει την ηθική και αποτάσσει την πολιτική. Ασκεί άψογη κριτική και αδυνατεί να αρθρώσει έναν εφικτό πολιτικό λόγο. Κατεβαίνει στις εκλογές, αλλά ενδόμυχα παρακαλεί να μην γίνει καμιά «στραβή» και αναγκαστεί να ασκήσει εξουσία και χάσει την καθαρότητα του λόγου της φατρίας. Οι ιθαγενείς το γνωρίζουν αυτό από πείρα και αποφεύγουν να ψηφίζουν αντισυστημικές φατρίες.

Το παράδοξο όμως με τις λεγόμενες αντισυστημικές φατρίες είναι, ότι είναι πλήρως εντεταγμένες στο πολιτικό σύστημα. Παίζουν το ρόλο του κακού για να τρομάζουν εκείνους τους ιθαγενείς, που αηδιασμένοι από την παχυλή διαφθορά, τους περνούν απ’ το μυαλό ιδέες για ανεξάρτητες κινήσεις πολιτών και άλλες παρόμοιες ανατρεπτικές απόψεις. Έτσι τους στέλνουν κατευθείαν πίσω στα μαντριά ή στις εξοχές για …μπάνια. Είναι πάντως γεγονός ότι οι φύλαρχοι και η καμαρίλα, τους θεωρούν απαραίτητους και νομίζουν ότι αν δεν υπήρχαν τότε το σύστημα έπρεπε να τους εφεύρει.

Παραμονές του νέου έτους οι εκλεγέντες εκ των «κεχρισμένων» θα ορκισθούν. Οι περισσότεροι με θρησκευτικό όρκο, οι ελάχιστοι με πολιτικό. Οι σοφοί ιθαγενείς προτιμούν εκ παραδόσεως τους πρώτους. Γνωρίζουν εκ πείρας ότι μετά τις εκλογές οι «κεχρισμένοι» εκτέλεσαν πλέον το σκοπό τους. Όπως και οι εφήμερες πεταλούδες θα μεταμορφωθούν σε σκουλήκια και θα κλειστούν στο κουκούλι τους μέχρι τις επόμενες εκλογές. Ως ευσεβείς ιθαγενείς, έχουν τα θαρρετά τους μόνο στο Θεό και παρακαλούν κατά την ορκωμοσία να

τους φωτίσει, για να κάνουν όσο λιγότερο κακό. Άλλη ελπίδα δεν έχουν.

Σημειώ σεις:

[1] Σ.α. Η ονομασία είναι μυστηριώδους προελεύσεως. Μερικοί ισχυρίζονται ότι προέρχεται από το όνομα ισπανού αρχιτέκτονα ο οποίος σχεδίασε τα κτίρια των πρόσφατων Ολυμπιακών Αγώνων που συνέβαλαν στη χρεοκοπία της χώρας και στον αθέμιτο πλουτισμό μεγαλοεργολάβων και άλλων κακοποιών στοιχείων. Άλλοι δίνουν απλοϊκότερες εξηγήσεις όπως, ότι προέρχεται από το καλά τράβα. Οι τελευταίοι ισχυρίζονται ότι η αρχικές σκέψεις ήταν να ονομασθεί η αυτοδιοικητική μεταρρύθμιση Αγάντα (κρατίσου) ή Καλλικράτης (καλά κράτα).

[2] Κέχηνα παρακείμενος του χάσκω (μένω με ανοιχτό το στόμα). Κεχηναίους, δηλαδή χάχες, αποκαλούσε ο Αριστοφάνης τους Αθηναίους διότι έχασκαν με όσα άκουγαν και έβλεπαν στην εκκλησία του δήμου.

[3] Σουαχίλ, γλώσσα των ιθαγενών (Μπαντού) της Αφρικής

[4] Σ.α. Λέγεται ότι ορισμένες φυλές των Μπαντού ονομάζουν μειξοβάρβαρη Σουαχίλ την καθομιλουμένη η οποία είναι εμπλουτισμένη με ξένες λέξεις π.χ. ελληνικά, αραβικά κττ

Ο ανταποκριτής μας Λεωνίδας Δρανδάκης εύχεται καλή υπομονή σε όλους και καλή φώτιση στους εκλεγμένους.

(Το κείμενο δημοσιεύτηκε και στην εφημερίδα Πατρίς 28.12.2010)